

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὑγδους

Συνδρομὴ ἰτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν-ἢ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἰτήσιαι.— Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

23 Σεπτεμβρίου 1879

Σφραγὶς τοῦ Διοικητοῦ Βλοχοῦ καὶ Ζυγοῦ
ἐν ἔτει 1832.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

Αἱ ἐπαρχίαι Βλοχοῦ καὶ Ζυγοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπετέλουν μέρος τοῦ Σαντζακίου τοῦ Κάρελλι—τῆς κυρίως λεγομένης Διτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας—(Βλ. Συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα, τόμ. ΙΑ΄, σελ. 257, 259 καὶ 329.)

Ἐξ ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐπαρχιῶν ἀπεστάλησαν πληρεξούσιοι τὸ κατ' ἀρχάς εἰς Μεσολόγγιον κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ 1821 ἔτους καὶ συνειργάσθησαν μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὸν διοργανισμὸν τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος. (Αὐτόθι Α΄, σελ. 23.) Μετὰ δὲ ταῦτα παρήσαν τοιοῦτοι καὶ εἰς τὰς κατὰ καιρὸν συγκροτηθείσας Ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Σημειούσθω δ' ὅδε ἐν παρόδῳ, καὶ ἀπλῆς περιεργίας χάριν, ὅτι, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους—τῷ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἐν Ἀστρεὶ Β΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὑποβληθέντι—τὰ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Σαντζακίου ἐτήσια εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου ἀνῆρχοντο εἰς Γρ^α 581,150 (Αὐτόθι Β, σελ. 68, 110 καὶ Γ΄, σελ. 33-34.)

Τὸ εἰς τὸν τύπον τῆς παρατεθείσης σφραγίδος κεχαραγμένον 1832 ἔτος, ἀφρεῖ πᾶσαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ σφραγὶς αὕτη ἐχαράχθη μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ αἰοδίμου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὅτε ὀβελισθέντος ἐν πολλοῖς τοῦ συμβόλου τοῦ Φοίνικος, ἀντικατέστη τὸ τῆς Ἀθηναίων.

Ἐν Ἀθῆναις, κατὰ Σεπτέμβριον 1879. Α. Ζ. Μ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ¹

Φίλτατέ μοι,

Παραπονεῖσαι ὅτι πρὸ πολλοῦ δὲν σοὶ ἔγραψα, καὶ τὸ ἀληθές ἐστίν ὅτι σκοπὸν εἶχον νὰ μὴ σοὶ γράψω διόλου· διότι δὲν ἤξεύρω πῶς σὺ ὀνομάζεις τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐγὼ, καὶ μὴ πρὸς βάρους σου, τὸ λέγω ἀντικρὺς κατὰχρησιν ἐμπιστοσύνης, τὸ πρὸς πᾶσαν σύμβασιν, ἂν ὄχι γραπτὴν, ἢ ἔστω καὶ προφορικὴν, ἀλλὰ τουλάχιστον ὑπο-

1. Ἴδὲ σελ. 513.

ΤΟΜΟΣ Η΄ — 1879.

νοουμένην προσκρούον, νὰ ρίψῃς οὕτω τὰς ἐπιστολάς μου, αὐτοσχεδίους, ἀβασανίστους, ἀδιορθώτους, εἰς πάντας τοὺς ἀνέμους τῆς δημοσιότητος. Καὶ ἂν ἤξιον τὸν κύφωνα, ἔπρεπε σὺ νὰ γίνῃς ὁ δῆμιός των;

Ἐκ περισσοῦ δὲ σοὶ λέγω ὅτι πλὴν ταύτης εἶχον καὶ ἄλλην σιωπῆς αἰτίαν, ἧς καὶ πάλιν ἡ εὐθύνη κατὰ μέρος μέχρι σοῦ ἀναβαίνει. Ἰδοὺ πῶς. Μεσοῦντος τοῦ θέρους, οὐ μόνον κλείουσι πανεπιστημεῖα καὶ βιβλιοθήκαι καὶ ἀποδημοῦσιν οἱ καθηγηταί, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ὅπως οὖν ἐπίσημοι θεωροῦσι σχεδὸν καθήκόν των νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ Βερολίνον· ὥστε καὶ ὅτε κατὰ τὸν μάτιον ἠρώτησά τινα τῶν γνωρίμων μου τοῦ θὰ διέληθαι τὸ θέρος, «εἰς τὴν ἐξοχὴν, μοι εἶπε. Θέλω μοναξίαν εἰς ἀναψυχὴν ἐκ τῶν χειμερινῶν μου ἐργασιῶν.»—«εἰς τίνα ἐξοχὴν;» τὸν ἠρώτησα.—«εἰς τὸ Βερολίνον, μοὶ ἀπεκρίθη. Τὸ θέρος ἐγκαταλείπομενον ὑπὸ τῶν κατοίκων του, γίνεταὶ αὐτὸ μοναξία καὶ ἐξοχή.»

Ἄμα λοιπὸν ἦλθεν ὁ Ἰούλιος, διὰ τινος ὁ Ἰούλιος, εἰ καὶ ἔβρεχεν ἀδιακόπως καὶ κρουνηδόν, καὶ ἔπνεε μετ' ἀνευδότητος ἐπιμονῆς παγερός ἀπὸ τῶν Οὐραλίων ὁ ἀπληλιώτης, αἱ ἐπισημότητες τοῦ Βερολίνου, πρὸς τὸ ἡμερολόγιον μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ θερμομέτρον ἀφορώσαι, διεσπάρησαν πᾶσαι πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ. Ἄφ' οὗ λοιπὸν, δημοσιεύσας τὰς ἐπιστολιμαίας συγγραφάς μου, μὲ κατέστησας εἶδος ἐπισημότητος καὶ ἐμέ, ἐνόμισα ὅτι «ὑποχρεοῦ ἡ εὐγένεια», καὶ μοὶ ἐπιβάλλει τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐξέλθω καὶ ἐγὼ εἰς θερινὴν περιόδιον· τόσῳ δὲ μᾶλλον τοῦτο, καθ' ὅσον ἐπεθύμουν καὶ νὰ ἰδῶ τινα μέρη τῆς Γερμανίας, καὶ εἰς τὸ βαλάντιόν μου ἤσθανόμην τι ἐκτακτον, περισσεύματά τινα ἐκ τῶν διδάκτρων ἃ ἔλειπον ἐπὶ τῶν διακοπῶν, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν οἰκονομῶν προσερχόμενα.

Ἄ, ναί; Περιλείχεται ἤδη, καὶ περιμένεις ὀδοιπορικὰς περιγραφάς, ἵνα κάμῃς αὐτῶν ἤξεύρομεν ποῖαν χρῆσιν. Θέλεις περιγραφὴν τῆς Γερμανίας; Εὐκολώτατον, φίλτατε. Ἀπελθε εἰς τοῦ Κ. Βιλβέργ, ἀγόρασον τριῶν ἢ τεσσάρων δραχμῶν ἓνα Βέδεκερ, καὶ ἔχεις ὅσας θέλεις περιγραφάς, ἀνωτέρας πάσης ἐπιστολῆς, εἴτε ἐμῆς εἴτε ἄλλου, καὶ μετὰφράζε ἐξ αὐτῶν καὶ δημοσίευε, ἂν εὐχαρῆσθῃσαι. Παρ' ἐμοῦ ὅμως